

ПІСНЯ МОЙСЕЯ

Вихід 15:1-18

ПРОСЛАВЛЕННЯ БОГА (вірші 1-3)

Після цього Мойсей з усіма Ізраїльтянами, голосно скандуючи, заспівали Господу цю пісню:

Я буду співати Господу, бо Він велично прославився. Коня і вершника скинув у море.

Господь – моя Сила і Тісня,
Він став для мене Порятунком.

Це – мій Бог, і я прославлю Його.
Він – Бог мого батька, тож вихвалитиму Його.

Господь – войовничий витязь,
Господь – ім'я Його.

ГОСПОДНЯ ПЕРЕМОГА НАД ФАРАОНОМ (вірші 4-5)

Колісниці фараона і його військо Він кинув у море.
Найкращих полководців Він потопив у Червоному морі.
Бездня покрила їх.
Вони поринули в глибочінь, мов камінь.

ГОСПОДНЯ СЛАВА І ВЕЛИЧ (вірші 6-7)

Твоя правиця, Господи, прославилася силою.

Твоя правиця, Господи, розбиває ворога.

Величчю Своєї слави Ти скидаєш своїх
супротивників.

Ти посилаєш Свій гнів, який їх пожирає, як стерню.

ТВОРЧА СИЛА І СУД БОЖИЙ (вірші 8-10)

Духом Твого гніву були згромаджені води.
Потоки стали стіною,
водна безодня застигла посеред моря.

Ворог сказав:
Кинуся й наздожену, розділю здобич,
наповню ним свою душу.
Вийму свій меч, й позбавить їх спадку рука моя.

А Ти дмухнув Своїм Духом, і покрило їх море;
вони потонули, наче свинець у глибоких водах.

ЄДИНИЙ БОГ (вірш 11)

Хто поміж богами подібний до Тебе, Господи?

О, прославлений у святості, подиву гідний Своєю славою!

Ти, Котрий твориш чудеса, хто подібний до Тебе?

ЛЮБОВ ГОСПОДА І ВИЗВОЛЕННЯ ЙОГО НАРОДУ З РУК ВОРОГІВ (вірші 12-16)

Простягнув Ти правицю Свою,
і поглинула їх земля.
Ти у Своїй доброті попровадив цей народ,
якого Ти визволив,
і Своєю силою привів до Своєї святої
оселі.
Почули народи і затремтіли від страху, –
жах огорнув мешканців филистимського
краю.
Тоді збентежились князі Едому і трепет
охопив вельмож Моаву.
Впали духом усі мешканці Ханаану.
Нехай найде на них великий страх!
Від величі Твоєї руки вони замовкли,
наче камінь,

СПОКІЙ, ЯКИЙ БОГ ЯК ЦАР ДАРУЄ СВОЄМУ НАРОДОВІ В ЗЕМЛІ ОБІТОВАНІЙ (вірші 16-18)

доки не перейде Твій народ, Господи.
Доки не перейде цей народ, якого Ти придбав.
Ти введеш їх і посадиш на горі Своєї спадщини, – на місці,
яке Ти, Господи, зробив для Себе житлом, – Святинею
Господньою, яку звели Твої руки.
Господь царює навіки-віків!

ВИХІД 15:1-18

ОБ'ЯВЛЕННЯ 20:7-10; 15:1-4

